

בש"פ 493/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 493/23

לפני:

כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בקשה שנייה להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ב' בשבט התשפ"ג

(24.1.2023)

בשם המבקשת:

עו"ד שני פוגודה

בשם המשיב:

עו"ד אסתר בר-ציון

החלטה

1. לפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

2. ביום 1.2.2022 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו, במסגרת עשרה אישומים, עבירות רבות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים. על פי עובדות כתב האישום, בשנת 2010 ובעודו נשוי לאחרת, הכיר המשיב את המתלוננת וניהל עמה קשר רומנטי מאז ועד תחילת שנת 2022, במהלכו נולדו להם שני ילדים. כמתואר בכתב האישום, לאורך התקופה בה ניהלו השניים מערכת יחסים, משך למעלה מעשור, נהג המשיב כלפי המתלוננת באלימות פיזית, נפשית וכלכלית. בין היתר, המשיב הכה נמרצות את המתלוננת לעיני ילדיהם המשותפים; חנק אותה בצווארה באמצעות שרוך; הכה אותה בהזדמנויות שונות עת הייתה בהריון, לרבות באמצעות מקל עץ, כבל מאריך ומחבת, שבר על ראשה בקבוקי זכוכית והורה לה ללקק את צמיגי רכבו. עוד נהג המשיב להטיח במתלוננת עלבונות וגידופים, וכן לאיים בפגיעה שלא כדין בה ובילדיהם הקטינים. חלק ממעשים אלה, בוצעו על-ידי המשיב בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול.

3. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בדיון שהתקיים ביום 16.3.2022 הסכימה באת כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, ובית המשפט הורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. שירות המבחן נמנע מלהמליץ על שחרורו לחלופת מעצר, והתרשם כי נשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה מאוד למעורבות חוזרת בעבירות אלימות כלפי המתלוננת. לנוכח האמור, הורה בית המשפט בהחלטתו מיום 2.5.2022 על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
4. משלא הסתיים משפטו תוך תשעה חודשים, הוארך מעצרו של המשיב, בהסכמתו, בתשעים ימים החל מיום 1.11.2022 (בש"פ 7031/22, השופט ד' מינץ).
5. אשר להליך העיקרי, תשובתו של המשיב לכתב האישום ניתנה ביום 19.6.2022, ועד כה התקיימו שמונה מועדי הוכחות. בשלב זה קבועים שלושה מועדי הוכחות נוספים לימים 9.3.2023, 23.3.2023 ו-30.3.2023.
6. במסגרת הבקשה שלפניי טוענת המבקשת, בתמצית, כי מן המשיב נשקפת מסוכנות גבוהה ביותר הנלמדת מן המעשים המיוחסים לו בכתב האישום; מתסקיר שירות המבחן; וכן מעברו הפלילי הכולל ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וסמים, כאשר בגין הרשעתו האחרונה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה חב הפעלה.
7. באת כוח המשיב מתנגדת להארכת מעצרו וטוענת כי לנוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות מסוכנותו פחתה; כי הסכמתו להארכת המעצר הראשונה ניתנה על מנת לאפשר למתלוננת לסיים את עדותה וזו אכן הסתיימה זה מכבר; וכי צפויה בהליך פרשת הגנה ממושכת, והוא עתיד להתנהל עוד זמן רב. לנוכח האמור, טוענת באת כוח המשיב כי יש מקום להזמין תסקיר מעצר עדכני אשר יבחן היתכנות למעצרו בפיקוח אלקטרוני.
8. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טיעוני באי כוח הצדדים, מסקנתי היא כי דין הבקשה להתקבל. כפי שנקבע בהחלטה שניתנה בעניינו במסגרת הליכי מעצרו, המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום משקפים מסוכנות מובהקת למתלוננת, והדברים עולים גם מתסקיר המעצר שהוגש בעניינו ומעברו הפלילי הרלוונטי, הכולל גם עבירות רבות נגד שוטרים והפרת הוראה חוקית. עוד נראה כי ההליך מתנהל כסדרו, וכי פרשת התביעה קרובה לסיומה. אשר על כן, לא שוכנעתי כי בשלב זה השתנתה נקודת האיזון בעניינו של המשיב לכיוון שחרורו לחלופה.
9. הבקשה מתקבלת אפוא, ואני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 27.1.2023 או עד למתן פסק דין בת"פ 1915-02-22 בבית משפט השלום בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ב' בשבט התשפ"ג (24.1.2023).

ש ו פ ת